Następ
ny

Powrót

Przekazanie opieki nad grobem weterana walk o wolność i niepodległość Polski gen. Zygmunta Kurnatowskiego – Kwilcz, 10 listopad 2026

10.11.2026

10 listopada 2026 r. odbyło się uroczyste przekazanie opieki nad grobem weterana walk o wolność i niepodległość Polski gen. Zygmunta Kurnatowskiego Szkole Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Kwilczu (pow. międzychodzki). Prace konserwatorskie nagrobka zostały przeprowadzone na zlecenie Instytutu Pamięci Narodowej Oddział w Poznaniu. Inicjatorem było Stowarzyszenie Rewitalizacji Zabytkowych Cmentarzy Koimeterion.

Uroczystość wpisująca się w obchody Narodowego Święta Niepodległości została zorganizowana przez dyrektora szkoły Jacka Rosiaka. Swoją obecnością uroczystość uświetnił zastępca wójta Kwilcza Jędrzej Schubert. Instytut Pamięci Narodowej reprezentowała Ewa Liszkowska.

gen. Zygmunt Kurnatowski (1778-1858) – generał Wojsk Królestwa Polskiego, odznaczony m.in. Orderem Wojennym Virtuti Militari i Krzyżem Kawalerskim Legii Honorowej. Syn Adama Kurnatowskiego i Elżbiety Anny Unrug. Podczas powstania wielkopolskiego 1806 r. zaciągnął się do pułku tzw. „Dzieci Poznańskich”. W 1807 r. awansował na adiutanta podoficera, a następnie porucznika. Podczas kampanii 1807 r. walczył m.in. w bitwach pod Gdańskiem i Frydlandem. W 1808 r. odznaczony Krzyżem Kawalerskim Virtuti Militari. W 1809 r. brał udział w walkach pod Raszynem i Ostrówkiem. Podczas bitwy pod Baranówkiem został ranny i dostał się do niewoli austriackiej. W 1810 r. mianowany dowódcą 5 pułku Strzelców Konnych. W 1813 r. brał udział w bitwie pod Lipskiem, za co otrzymał Krzyż Oficerski Legii Honorowej. 26 lutego 1814 r. prowadził ostatnią w dobie wojen napoleońskich zwycięską polską szarżę nad Marną. Podczas pożegnania z armią, Napoleon podarował gen. Kurnatowskiemu złoty zegarek. W 1817 r. został mianowany dowódcą 1 Pułku Strzelców Konnych Gwardii, a w 1829 r. został mianowany generałem dywizji. Po upadku powstania listopadowego zajmował się działalnością społeczną i charytatywną. Pełnił również szereg funkcji publicznych, m.in. członka Rady Stanu, Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego i senatora. Zmarł w 1858 r. i został pochowany na cmentarzu kalwińskim w Orzeszkowie.

Tekst: Ewa Liszkowska

Poprzedni Strona
Następny Strona

Kwilcz

Poznań

Relacja